

סדרוגל

הקשר ההולנדי

הכדורגל המודרני, המתגלה במישחקי גמר גביע-העולם הנערכים החודש ב-ספרד, אינו מתבסס יותר על שיטות מישחק שהיו נהוגות בשנים עברו.

הלקן הגדול של הקבוצות המשתתפות בטורניר העולמי עוברות יותר ויותר לשיטה בשיטה ההולנדית, שזכתה להיקרא השיטה "הכוללנית". חלוצת השיטה היתה נבחרתה של הולנד, במישחקי הגמר של שנת 1974.

זוהי שיטת מישחק של כדורגל גמיש. והיינו, בהתאם לצרכים המתעוררים במה

השיטה השניה היא שיטת ה-3:4:3. בשיטה זו ארבעה שחקנים בהגנה, שלושה בקישור ושלושה שחקנים בהתקפה כחלוצים-תוקפים.

שיטה זו היא המקובלת ביותר בקרב צוות הכדורגלנים כיום.

השיטה השלישית היא שיטת ה-2:4:4. כאן יש ארבעה מגינים וארבעה שחקני קישור במרכז השדה, ושניים בלבד משחקים בהתקפה.

נקודת-התורפה בשיטה זו היא חוליית ההתקפה הקטנה, אך במרכז השדה זוכה הקבוצה המשחקת בשיטה זו לעדיפות.

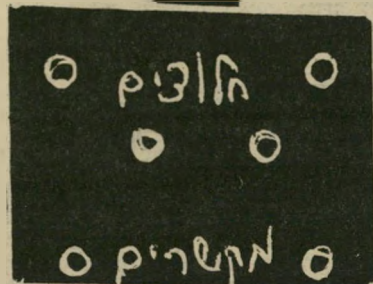
החידושים של אנגליה. המשחק ה- מתנהל במיגרש אינו תלוי לחלוטין בשיטת המישחק, הוא תלוי במידה רבה באופיים וכישוריהם של השחקנים. שחקן קישור, למשל, יכול לשחקן בסיגנון מישחק הגנתי או בסיגנון התקפי, ולשנות בכך את כל מערך המישחק המתוכנן.

כמעט בכל אחת מאלופיות העולם חברי אה הקבוצה המנצחת בסיגנון מישחק חדשני.

ב-1966 הביאה נבחרת אנגליה, תחת שרביטו של המאמן סיר אלף ראמוזי, את

הסיגנון שהיה אז חדשני, שיטת ה-2:4:4. העוקף בשיטה זו בא לידי ביטוי בשני צניינים:

● המעבר המהיר של הכדור מההגנה

2:4:4
התקפית

להתקפה, כאשר בשתיים-שלוש מסירות מגיעים למצב של איום על שער היריב.

● התבססות יתרה על הגבהות כדורים. הדרך ניצול מישחק הראש (נגיחות) המשווה בח של הכדורגלנים האנגלים.

עד לאותה אליפות היה שחקן-התקיפה מגיע למצב איום רק אחרי מיספר רב של מסירות, ודבר זה כמובן קטל על היריב להיערך בהגנה.

במישחקי גביע-העולם של שנת 1970, שנערכו במכסיקו, לא נראו חידושים רבים. נבחרת ברזיל, שזכתה אז באליפות, שיחקה בסיגנונה המוכר הידוע, שהתרכז בעיקרו במסירות קצרות מרגל אל רגל, תוך ניצול שליטתם המחולטת של השחקנים בכדור. צורת מישחק זו מאפיינת את הכדורגל הדרום-אמריקאי עד היום.

סיגנון זה לא היה צמוד לשיטת מישחק מסוימת, והשחקנים הירבו להחליף מקומות. אך בתוספת להברקות של הכוכבים המפורסמים של ברזיל — טוסטאו, ריבי לינו, ז'אירז'יניו, ובראשם סלה האגדי — הם ידעו להכריע כל מישחק לטובתם.

נבחרת זו זכתה בגביע-העולם הגיעה לשיאה בניצחונה הגדול, כאשר ניקבה את רשתה של איטליה בתוצאה המשכ-נצח 1:4.

יחידה מושלמת. במישחקי הגביע שנערכו ב-1974 בגרמניה, הביאה חידוש לעולם הכדורגל דווקא הקבוצה שזכתה במקום השני, הולנד. היתה זו הקבוצה האהודה ביותר באותה אליפות, בעיקר בגלל סיגנון מישחק החדש והיפה.

נבחרת הולנד הציגה או לראשונה את סיגנון "המישחק הכוללני". שיטה זו בנויה על מישחק, שבו רוב השחקנים מחליפים תפקידים תוך כדי המישחק — שחקני ההגנה יכולים להשתתף במישחק בהתקפה, ושחקני ההתקפה נסוגים להגנה. הולנד הציגה שיטת מישחק משובחת זו בניצוחו של החלוץ-קשר יהון קרויף.

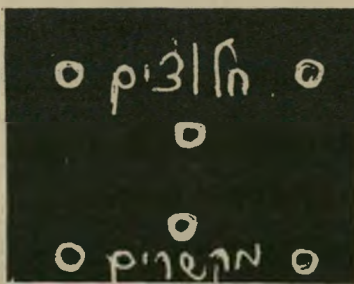
במישחקי הגביע של 1978, שנערכו ב-ארגנטינה, זכתה נבחרת ארגנטינה בכתר האליפות. קבוצתה שיחקה או בסיגנון הדרום-אמריקאי, אך שלא כמו ברזיל, היא הוכיחה לסיגנונה גם נוקשות יתרה, וזה הביא לעברות רבות שביצעו שחקניה ושגרמו לפגיעות בשחקני הקבוצות היריבות.

במישחקי-הגמר שיחקה ארגנטינה מול נבחרת הולנד, ששיחקה עדיין בשיטת מישחק כוללנית, אלא שהפעם לא עזרה לה גם השיטה. ההולנדים עלו לגמר עם כוכבם החדש רנסברניק, שהיה ליורשו של הכוכב הפורש יהון קרויף. ארגנטינה ניצחה את הולנד אחרי הארכה שהסתיימה בתוצאה של 1:1. התוצאה הסופית היתה 3:1. יש אומרים שעידודו של הקהל הארגנטיני החם עזר מאוד לקבוצה.

ארגנטינה נשענה או על שלושה כוכבים — השוער פיליול, שחקן הקישור אוסבלדו ארדילס, וכוכב ההתקפה ומלך השערים של אליפות עולם זו, מריו קמפס.

באליפות הניכחתי: בולטת עדיין מ-שיכמה ומעלה — כמצופה — נבחרתה המצויינת של ברזיל. הפעם נראית הנבחרת, כך אומרים, כיחידת כדורגל מושלמת. שכמותה עדיין לא נראה מעולם בעולם הכדורגל.

קבוצה זו, שלא כמו באליפויות הקודמות, הוסיפה לסיגנונה המיוחד והשקט גם שחקנים בעלי גובה וחוסן גופני רב —

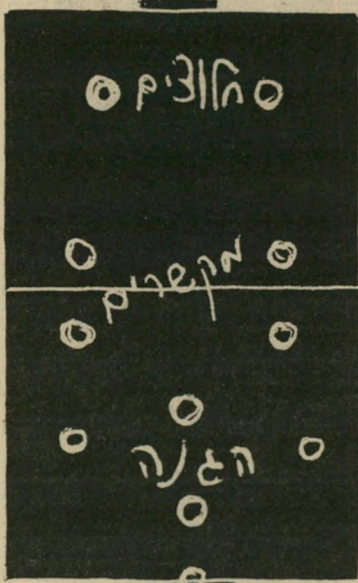
3:3:4
הגנתית

החלוץ המרכזי, ענק שחור בשם טרג'יניו, מתנשא לגובה של 1.88 וחבריו, הרופא-אורתופד סוקרטס (1.90 מטר) וטוג'ינו סרוו (1.86 מטר). שחקנים אלה יודעים להתמודד בהצלחה נגד האירופאים החסונים גם בקרבות-אוויר ובנגיחות. המאפיינות את האנגלים.

צוות השחקנים הפעם מציג כדורגל רבי-גוני, שאינו נשען על שיטת מישחק אחת. כאשר קבוצה זו אינה מצליחה להבקיע שער היא משנה את סיגנון מישחק. אנב צירופים וכניסה לרחבת השער מנסים הכרזילאים את כוחם גם בבעיטות ממרי-חק רב. חמישה מתוך שישה השערים שהבקיעו שחקני ברזיל באליפות הנוכחית, הובקעו בבעיטות שנבעטו מחוץ לרחבת ה-16.

שחקן-עבר פיה בתוספת הברקות

2:4:4

דגש על המרכז